

Mijn ontmoeting met Rini Wagtmans

Als ik begin augustus op het punt sta in te checken voor mijn vlucht terug naar Nederland, verschijnt de naam Kees Nieuwland in mijn telefoonscherm. Snel neem ik nog op en vraag hem of hij het kort kan houden. Je raadt nooit door wie ik gebeld ben zegt hij! Tsja Kees antwoord ik terug, dan begin ik ook niet met raden hoor. Het vliegtuig wacht immers niet. Ok, dan: Rini Wagtmans

Ik antwoord Kees dat ik nu geen tijd heb voor geintjes en dat ik hem in Abbenbroek nog meer ga pijnigen tijdens de koppelkoers, met z'n flauwe grappen.

Nee echt, bevestigt Kees nogmaals. Hij wil jou spreken over je column waarin je hem onjuist bejegent.

Uiteraard wist ik dat Kees dit ging zeggen, dus ik vraag Kees om Rini Wagtmans z'n nummer en stap het vliegtuig in.

Tijdens de vlucht moet ik nog lang nadenken over het gesprek met Kees, maar ik besluit ook bij terugkomst direct het nummer te bellen.

Als ik in de auto stap toets ik het nummer in en wacht enigszins gespannen af.

Na 15x te zijn overgegaan krijg ik idd de voicemail van de oud bondscoach van het Nederlandse wielrennen. Ik schraap snel m'n keel en spreek in dat ik het later nog wel een keer probeer, of je kunt me ook terugbellen. Na enkele dagen heeft de oud ploeggenoot van Eddy Merckx nog niet teruggebeld. Zou het dan toch een geintje zijn van de "godfather" van de Hellevoetse banden maffia, Kees Nieuwland, zijn?

Zonder enige gedachten bel ik het nummer nogmaals. En voordat ik er erg in heb ben ik in gesprek met de enige man ter wereld die mijn nummer en dat van Vinokourov in een telefoon heeft staan

Rini Wagtmans,

De man die ik in m'n column van het afgelopen voorjaar populistisch "aan lager wal geraakte smokkelaar" heb genoemd is "not amused" over deze betiteling.

Al snel haal ik bakzeil en Rini Wagtmans spreekt me nog eens stevig vermanend toe. Vrij snel daarna neemt het gesprek een andere wending en gaat het alweer over het wielrennen. Rini Wagtmans zo vertelt hij, is onderweg naar Den Haag om zijn onderscheiding als honorair consul van Kazachstan op te halen. Dit uiteraard o.a. naar aanleiding van z'n verdienste voor de (wieler) sport in Kazachstan.

Hij vertelt ook over z'n biografie die twee jaar eerder is verschenen en dat het misschien wel

goed is voor mij, die eens te lezen. Afsluitend komen we overeen, dat na het lezen van z'n biografie ik contact opneem en bij hem thuis langs kom. Rini Wagtmans stelt nog voor een exemplaar op te sturen, maar dat wijs ik resoluut als schuldbesef van de hand.

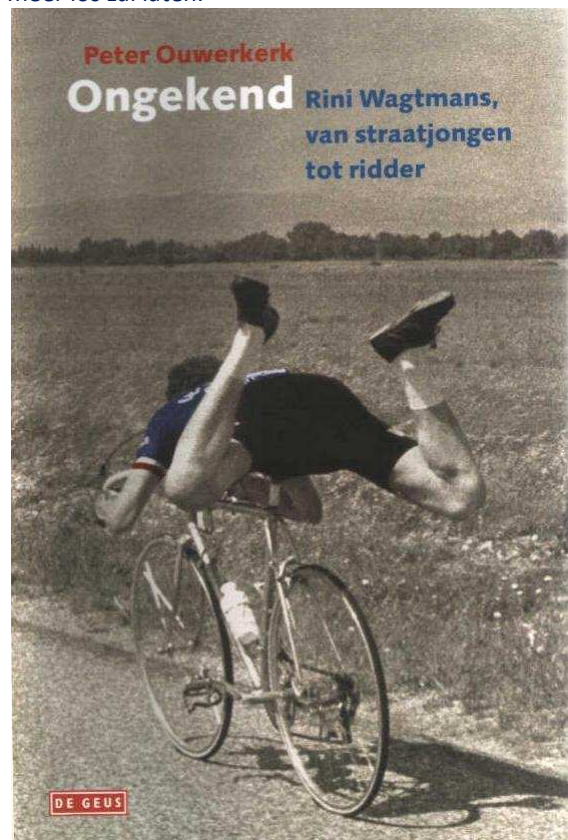
Via bol.com kom ik erachter dat zelfs na de 4e druk, een nieuw exemplaar zeldzaam is. Na enig speurwerk vind ik een tweedehands exemplaar.

Terwijl ik een week later 's avonds thuis achter de pc zit, hoor ik in de gang een "klap" die gelijk staat aan het geluid van een vallende Gouden Gids. Niets vermoedend stuur daardoor de hond er dus op af, als die echter met een anders dan geel kleurend boek tussen zijn tanden aankomt realiseer ik me dat dit wel eens het allerlaatste exemplaar kan zijn van de Biografie van Rini Wagtmans.

De man die tot tweemaal toe ervoor heeft gezorgd dat daadwerkelijk de Tour de France in Nederland is gestart. Hier heeft mijn trouwe viervoeter echter geen boodschap aan, aangezien hij iedere fietser tot jachtobject maakt kan ik ook nu aan z'n ogen zien dat hij wil "dollen" met me. In een reflex red ik het boek door snel de laatste kluif uit kast te pakken.

Diezelfde avond nog begin ik tot ongenoegen van m'n vrouw in bed te lezen...

In een boek wat mij de komende twee weken niet meer los zal laten.

Een adembenemende biografie die begint als Rini 5 jaar is en vertelt tot z'n 60ste levensjaar. Voor wie denkt dat het boek louter over fietsen gaat, komt net als ik bedrogen uit. De eerste jaren vertellen over het overleven van het gezin Wagtmans. In een boeiende schrijfstijl weet wieljournalist en goede vriend van Rini Wagtmans, Peter Ouwerkerk, de lezer te laten inleven in zijn jeugd die door scheiding en vaak ook armoedige omstandigheden Rini al vroeg de harde realiteit van het leven laat ervaren. Zeker de traumatische ervaring van zijn zus die op 1-jarige leeftijd haar been moet missen door een brandwond van een strijkijzer, geven de lezer een duidelijk signaal van de omstandigheden waarin Rini opgroeit.

Als ik het boek in een voor mij recordtempo uitlees, is de afspraak met de man die zelfs Merckx kon laten kraken snel gemaakt.

Op het moment dat ik de Pastoor Palsstraat in Sint Willebrord kom binnenrijden, valt mij direct het in het boek veel benoemde oude schoolgebouw met de vlaggen van Astana en Rogelli in de tuin op, recht tegenover Rini Wagtmans z'n huis. Voor z'n deur zie ik direct Rini Wagtmans staan, hij staat te praten met een man met een racefiets in de hand. Als Rini mijn komst opmerkt zegt hij de man met de racefiets snel gedag en komt op me aflopen. Met verzamelde moed en gewapend met een kladblok met vragen en drie appelflappen schud ik de hand van de man die Eddy Merckx in 1972 persoonlijk aan z'n tweede gele trui hielp ten koste van de Spanjaard Luis Ocana. Door direct na de start gedurende de 6e etappe zo hard en lang met de gehele Molteni ploeg en nog wat andere "gekochte" hulp op kop te sleuren, dat de Spanjaard de gehele etappe geïsoleerd in de achtervolging moet.

Rini Wagtmans in actie tijdens de 18^e etappe van de Tour de France 1972 (ANP)

Deze inspanning zou de volgende dag voor de Spanjaard fataal zijn, nog door oververmoeidheid

van de dag ervoor valt Ocana in een afdaling en stapt gedesillusioneerd af. Het plan van de tactisch sterke Wagtmans is hiermee geslaagd en Merckx is na deze geslaagde strategie weer geheel opgebloeid en wint z'n 4e Tour.

Als ik binnenkom stelt Rini zijn vrouw, die net herstellende is van een herniaoperatie aan mij voor. Enigszins ongemakkelijk vraag ik mij af of zijn vrouw ook op de hoogte is van de reden van mijn komst. Als we door het huis naar achteren lopen komen we in de werkkamer van Rini Wagtmans terecht. Ik knik als Rini Wagtmans mij koffie aanbiedt en haal direct de appelflappen tevoorschijn.

Na enig aarzelen haal ik m'n kladblok met vragen tevoorschijn om ze vervolgens de volgende 2,5uur onaangeroerd te laten...

Rini Wagtmans weet precies waar ik voor kom. Kort nemen we samen de biografie door. En als bijna vanzelfsprekend begint hij te vertellen over Kazachstan en Astana. Mijn bescheiden interview kunsten vallen Rini Wagtmans niet op, waardoor hij moeiteloos zonder mijn tussenkomst van het ene verhaal in het andere valt.

Als ik na een uur aandachtig luisteren eindelijk weer m'n mond dicht krijg van verbazing, valt deze net zo makkelijk weer open als ik de originele UCI licentie van Astana onder m'n neus krijg geschoven. Ook het nieuwtje dat de historie van het Kazachstaanse wielrennen met in het bijzonder de oprichting van de wielerploeg Astana op DVD verschijnt noteer ik direct.

Langzaam krijgt het gesprek een wending over alle wielrenners waar Rini Wagtmans mee heeft gewerkt en heeft begeleid. Er passeren illustere namen de revue. Zo luister ik aandachtig naar het verhaal van Bert Oosterbosch, Johan van der Velde.

Als ik vervolgens over de start van de Eneco Etappe in Sint-Willebrord begin, komen we al gauw op de start van de Tour in Rotterdam van afgelopen zomer. Nadat ik mijn verhaal heb gedaan over de behandeling van Topsport Rotterdam jegens Tour de Rotterdam, haakt Rini Wagtmans moeiteloos in. Zonder met name te noemen krijg ik te horen dat de vooruitgeschoven bekende wielernamen alleen voor de publiciteit moesten zorgen. En dat met name Rini Wagtmans veel heeft betekend voor de uiteindelijke definitieve komst van de Tour. Met de oprechtheid waar hij dit mee vertelt, heb ik geen reden tot twijfel aan zijn verhaal.

Hetgeen mijn gevoel over Topsport Rotterdam alleen maar versterkt.

Om exact 12.30 Pm staat Rini Wagtmans resoluut op en gebiedt mij mee te lopen naar de keuken voor de lunch. Enigszins aarzelend loop ik mee, alwaar mij vriendelijk doch dringend wordt verzocht een paar boterhammen mee te eten. Aan deze vriendelijk dwingende toon maak ik op dat "weigeren" geen zin heeft.

Na het eten gaat Rini Wagtmans mij voor naar de overkant van de straat om mij het tot kantoor omgetoverde schoolgebouw te laten zien. Waar momenteel het hoofdkantoor van Rogelli Sportswear is gevestigd. Voor de liefhebbers is de gehele lijn van Rogelli te vinden bij Hopmans in Bergen op Zoom.

Als eenmaal alle verlichting in het donkere gebouw is ontstoken ontwaar ik als een 6e zintuig direct als eerste de stalen Gazelle Racefiets waarmee Rini Wagtmans de Tour in 1970 heeft gereden en als vijfde is geëindigd. Hoe bedoel je wielergeschiedenis. Wederom valt m'n mond open van verbazing, om gedurende die gehele rondleiding niet meer dicht te gaan. Hier geen DI2 Electronisch schakelen of klikpedalen. Ook de enorme verzameling wielersfoto's tonen feilloos aan waarom Andy Schleck ondanks z'n pech op de flanken van de Port de Bales geen reden tot klagen heeft over z'n hedendaagse materiaal. Hier nog echte toeclips en geen Carbonnen tijdrit frames.

Gestaag loopt Rini Wagtmans al pratend verder, om er vervolgens twee ruimtes verder er achter te komen dat ik nog bij de fiets sta om foto's te maken. Als Rini in de gaten krijgt dat ik nog bij z'n fiets sta, ontsteekt hij nog meer verlichting en geeft mij de mogelijkheid om nog wat mooie foto's te maken.

De beneden verdieping van het oude schoolgebouw wordt hoofdzakelijk gebruikt voor de kantoren van Rogelli's Sportswear. Met aan de muren vele foto's van mooie wielermomenten. Trots toont hij mij de foto van z'n zoon, die momenteel aan het hoofd staat van dit Sportkleding merk. Ook ontwaar ik vele herinneringen, waaronder een schitterende Molteni koerstrui die herinnert aan het Molteni tijdperk, waar Rini Wagtmans in dienst was om z'n kopman Eddy Merckx aan z'n 4e Tourzege te helpen. Het jaar daarop zou juist Eddy Merckx deze hulp ontberen doordat Rini eind 1971 weer kiest voor de Nederlandse Gazelle ploeg en zo het strak georganiseerde Molteni de rug toekent. Waardoor Merckx afziet van deelname aan de Tour van '73. Om naar verluid z'n angst voor een nederlaag tegen Luis Ocana.

Al pratend over de huidige functie van het gebouw komen we aan op de eerste verdieping. Rini praat voluit over z'n wens om een wielermuseum op te richten met een groot deel van zijn verzamelde wielermateriaal. Waaronder een grote collectie boeken en foto's.

Rini Wagtmans, de renner die de twee meest uiteenlopende disciplines van het wielrennen beheerste, alvorens hij in 1973 van de dokter te horen kreeg dat hij direct moest stoppen met wielrennen. Hij beheerste het sprinten/ aankomen (op de ovaal) als het klimmen. Om maar niet te spreken van het dalen. Herman Braun, zijn toenmalige mecanicien, tevens mijn fietsenbouwer vertelde mij dat hij van de gehele toenmalige Gazelle ploeg de remblokjes moest vernieuwen na een bergetappe behalve die van Wagtmans. In die tijd stond Rini Wagtmans bekend als de meest gevreesde daler in het peloton. Rini Wagtmans behoudt nog warme herinneringen aan de voormalige mecanicien van de Gazelleploeg. In de ronde van Spanje van '73 moest naar nu blijkt door de hartklachten, Rini Wagtmans vele bergen over worden geduwd door Herman Braun. Rini is Herman hier nog dankbaar voor en heeft mede daarom ook een gesigeneerd exemplaar van z'n biografie aan Herman geschonken tijdens de opening van Herman Braun z'n nieuwe winkelpand.

Als we aan het eind van een lange gang een kamer binnen gaan, krijgt de voor mij toch al onvergetelijke dag een bijzondere wending. Voor het eerst in m'n leven ontwaar ik achteloos aan een kledingrek een origineel Raleigh wielershirt. Uit de periode van wijlen Peter Post. Hiermee is ook voor mij duidelijk dat de Nederlandse wielergeschiedenis een plek toegankelijk voor iedereen verdient.

Aan datzelfde kledingrek ontdek ik nog meer vergane glorie uit de tijd dat ik samen met mijn vader op TV naar wielrennen keek.

Hiermee eindigt ook mijn bezoek voor deze dag aan een man, die zeker niet aan lager wal is geraakt en een duidelijk standpunt inneemt over het doping gebruik.

Over het smokkelen laat de biografie niets te raden over.

Ik ben om en een wielervriend rijker.

De weken daarna hebben we nog veel contact via de mail en telefoon als er nieuws te melden is.

Grtz Jan"tje"